

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/246/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114218520
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114218520.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Kubániho 16, proti odporcovi: X. B., bytom K., ul. XX. októbra XXXX/XX, zastúpený zástupkyňou: Mária Bieliková, bytom Trenčín, ul. 28. októbra 1174/27, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, ul. Dobrovičova 13, o zaplatenie 1.665,41 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 11.08.2014 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáha, aby súd rozhodol o splnení jeho povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.665,41 eur spolu s úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že s odporcom dňa 15.11.2010 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver v sume 1.500 eur a odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnutý úver v 42 pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,37 eur v termínoch splatnosti podľa dohodnutého splátkového kalendára. Na základe žiadosti odporcu sa dohodli na odklade splátok č. 7, 11, 15, 16, 17 pôžičky a tieto sa odporca zaviazal splatiť ako splátky č. 43 až 47. Odporca sa dostal do omeškania pri 8. splátke. Do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka zaplatil odporca navrhovateľovi len sumu 1.710,13 eur. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru ku dňu 13.01.2014. Celková suma dlhu odporcu predstavuje súčet neuhradených splátok vo výške 1.665,41 eur. Nakoľko odporca sa dostal do omeškania, vzniklo navrhovateľovi právo na zmluvné pokuty podľa čl. 14.1 zmluvy vo výške 0,065 % denne z jednotlivých splátok, s ktorými bol odporca v omeškaní.

Podaním zo dňa 17.09.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník, a to Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, a to na stranu odporcu. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi riadne oznámený. Odporcovi bol návrh na začatie konania doručený dňa 17.10.2014 spolu s oznámením vstupu vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane. Dňa 30.10.2014 bolo súdu doručené podanie odporcu, v ktorom uviedol, že sa nevie vyjadriť k vstupu vedľajšieho účastníka, nechá to na zvážení súdu.

Na základe námietky navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd uznesením zo dňa 13.01.2015 rozhodol tak, že vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka na strane odporcu je prípustné.

Dňa 16.10.2014 bolo súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka, obsahom ktorého je jeho vyjadrenie k návrhu. V ňom uviedol, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou. Takisto uviedol, že Zmluvné dojednania uzavretej zmluvy sú neplatné, pretože ide o neprijateľnú inkorporačnú doložku. Tieto dojednania boli uvedené netransparentne menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. Súdy už judikovali netransparentnú inkorporačnú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Táto doložka nemohla prívodiť viazanosť zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Odhliadnuc od uvedeného poukázal aj na výšku ročnej úrokovej sadzby úveru prevyšujúcej 70 %, ktorý sa prieči dobrým mravom. Preto je dohoda o výške úroku za úver neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj preto, že v zmluve nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu a sťažnosť. Odporca navrhovateľovi zaplatil spolu sumu 1.710,13 eur, tým zanikla povinnosť odporcu vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške. Zároveň vzniesol námietku premlčania každej splátky, ktorej splatnosť nastala viac ako 3 roky pred podaním návrhu. Preto navrhol v celom rozsahu návrh zamietnuť.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal odporcu, právneho zástupcu navrhovateľa a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Pojednávanie sa zúčastnil iba odporca, ktorý na ňom udelil plnú moc na jeho zastupovanie svojej manželke F. B.. Právny zástupca navrhovateľa svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Právny zástupca vedľajšieho účastníka súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti v jeho vyjadrení zo dňa 16.10.2014.

Zástupkyňa odporcu na pojednávaní uviedla, že odporca s návrhom navrhovateľa nesúhlasí v celom rozsahu. Odporcovi nebola poskytnutá suma úveru 1.500 eur, ako to tvrdí v návrhu navrhovateľ, ale v skutočnosti mu bola vyplatená suma 1.284,25 eur. Zvyšok bola odplata vo výške 215,75 eur, ktorá bola účtovaná navrhovateľom ako odplata za poskytnutie služby podľa čl. 8 ods. 8.1.1 písm. a) Dohody o poskytnutí zmluvy. Z karty klienta vyplýva, že odporca počas tohto vzťahu zaplatil navrhovateľovi sumu 1.710,13 eur, čo je o 425,88 eur viac, ako mu bolo poskytnuté. Navrhovateľ si takisto nesprávne započítal v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka splátky úveru najprv na úroky a až potom na istinu, čo nemôže požívať právnu ochranu. Navrhovateľ si v tomto konaní takisto uplatňuje zmluvnú pokutu vo výške 0,66% denne ktorá je neprimerane vysoká. Je uvedená iba v prílohe k Zmluve v zmluvných dojednaniach, ktoré nie sú podpísané odporcom, tak ako samotná zmluva. V týchto dojednaniach sú navyše uvedené malé písmená, nečitateľné a menšie ako písmená v samotnej zmluve. Takéto dojednanie je z tohto dôvodu neplatné aj pre rozpor s dobrými mravmi. Úrok dohodnutý v zmluve je podstatne vyšší ako bol úrok poskytovaný na trhu s úvermi bežne. Odporca takisto nebol riadne oboznámený s obsahom zmluvných dojednaní, čo je možné považovať za neprijateľné a spôsobujúce nerovnováhu v právnom postavení účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa, odporcu. Z tohto dôvodu sú tieto zmluvné dojednania neplatné.

Súd sa na pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v spise, a ktoré boli predložené navrhovateľom a to: zmluva o revolvingovom úvere, zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenie veriteľa o schválení úveru, karta klienta a oznámenie o zosplatnení. Po vykonanom dokazovaní súd zistil pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav, ktorý následne právne posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákonov:

Navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu, teda svoju pohľadávku od zmluvného vzťahu s odporcom. Navrhovateľ dňa 15.11.2010 uzatvoril (resp. mienil uzavrieť) s odporcom zmluvu, označenú ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, v ktorej bolo v časti 6 (Údaje o schválenom revolvingovom úvere) okrem iného uvedené, že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) je 1.500 eur. Ďalej bolo v tejto zmluve uvedené, že odporca bude splácať peňažný dlh v 42 pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,37 eur. V Zmluve je ďalej uvedené, že ročná úroková sadzba úveru je vo výške 70,01 % ročne a RPMN bola uvedená vo výške 69,67 % ročne. Takisto bola uvedená poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 % ročne a

predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 % ročne. Súčasťou tejto Zmluvy sú podľa jej bodu 7 aj zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o..

V oznámení veriteľa o schválení úveru zo dňa 15.11.2010 sú uvedené údaje ako schválená (rovnako ako aj celková) výška úveru 1.500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 17.12.2010, dátum poslednej splátky úveru 17.05.2014, RPMN úveru 69,67 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ 47,39 %. Okrem toho je uvedené aj nasledovné: schválená výška revolvingu 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 eur, výška mesačnej splátky po vykonaní revolvingu 80,37 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 60,49 %, úverový limit 1.500 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 1 ods.1, ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“ tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm.a/, b/, d/, i), j) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové

náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru

Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Vzhľadom k vyššie citovaným ustanoveniam zákonov a zistenému skutkovému stavu súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Úverová zmluva, ktorú uzatvoril navrhovateľ s odporcom ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože pri ich uzatváraní navrhovateľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko na základe nej boli odporcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vo všeobecnosti pre občianske súdne konanie platí, že bremeno tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje predovšetkým navrhovateľa, ktorý sa návrhom domáha svojho práva. Takisto platí, že dôkazné bremeno ohľadne preukázania určitej tvrdenej skutočnosti zaťažuje v konaní toho účastníka, ktorý sa dovoľáva použitia nejakej právnej normy a právneho následku z nej vychádzajúceho. Rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma. Odtiaľ tiež vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena. Neunesenie dôkazného bremena má za následok nepreukázanie tvrdenej skutočnosti, čo môže viesť aj k celkovému neúspechu v konaní. Aplikujúc uvedené v tomto konaní, súd konštatuje, že tvrdenie navrhovateľa, že odporca si nesplnil svoju zmluvnú povinnosť navrhovateľ v konaní nepreukázal.

Navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu od zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú uzatvoril s odporcom. Pojem revolvingový úver nie je zákonným pojmom. Zákony o spotrebiteľských úveroch, resp. Obchodný zákonník pojem revolvingový úver nepozná. Vo všeobecnosti možno uviesť, že tzv. revolvingový úver je určitou modifikáciou kontokorentného úveru. Používa sa najmä pri podnikaní. V rámci dohodnutého revolvingového úveru veriteľ poskytuje dlžníkovi krátkodobý úver na dohodnutú sumu, ktorá sa nesmie prekročiť. Je charakteristický tým, že veriteľ sa zaväzuje v zmluve o úvere tento úver ku dňu splatnosti znovu obnoviť (revolvovať) pri splnení vopred stanovených podmienok. Požiadavky na znovu dohodnutú sumu sa berú ako nový úver. Na druhej strane v prípade nevyčerpania celej sumy sa môžu účtovať poplatky za nevyčerpanú časť. Tento úver sa poskytuje spoľahlivým a bonitným klientom, u ktorých v určitých intervaloch opakovane dochádza k požiadavkám na úver, poskytovaný na tie isté účely. Je to krátkodobá forma financovania, pri ktorej sú predmetom úverovania opakujúce sa potreby krytia obežných prostriedkov (pohľadávok a zásob).

Po posúdení predloženej zmluvy o úvere, označenej ako Zmluva o revolvingovom úvere, nemá súd za preukázané riadne uzatvorenie zmluvy o úvere, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Navrhovateľom predložená zmluva je neurčitým právnym úkonom, v dôsledku toho teda aj neplatným právnym úkonom. Obsah tohto právneho úkonu súd vyvodzoval najmä z bodu 6 tejto zmluvy (v bode 5 sú iba údaje o požadovanom, teda neschválenom revolvingovom úvere). V nej je však celkom neurčito uvedené, že je poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500 eur (teda ide o nejaký limit, t.j. horná hranica, čo je v rozpore s formuláciou „poskytnutá čiastka“), pritom je takisto uvedené, že je poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur. Ďalej sú v tomto bode zmluvy uvedené dve rôzne sadzby úroku. Jeden vo výške 70,01 % ročne (za úver) a druhý vo výške 76,21 % ročne (za revolving). Z uvedeného je zrejmé, že z tohto právneho úkonu, nie je možné s určitosťou vyvodiť obsah zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania, teda medzi účastníkmi tejto zmluvy. Nie je z neho zrejmé aká suma mala byť odporcovi poskytnutá a za akých jasných a určitých zmluvných podmienok. Navrhovateľ takisto žiadnym dôkazom nepreukázal to, akú presnú sumu peňažných prostriedkov v skutočnosti odporcovi poskytol. Odporca tvrdil, že mu bola poskytnutá iba suma 1.284,25 eur. Vo vzťahu k výške úroku za úver a za revolving (70,01 % resp. 76,21 % ročne) súd uvádza, že oba úroky sú dohodnuté vo výške, ktorá je v zmysle už ustálenej a notoricky známej judikatúry súdov Slovenskej republiky v rozpore s dobrými mravmi. Takisto je takáto výška úveru považovaná za civilnú úžeru. Teda nie je možné úspešne sa domáhať úroku v uvedenej výške.

Okrem uvedených skutočností je nemenej významné aj to, že v predloženej zmluve absentujú zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované údaje, s čím tento zákon spája následok, že prípadný úver je bezúročný a bez poplatkov. Týmito údajmi je napríklad údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Takisto súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu je pri úvere (nie revolvingu) uvedený údaj o RPMN vo výške nižšej (69,67 %) ako je samotný úrok (70,01 %). Je celkom zrejmé, že takýto údaj je nesprávny a zavádzajúci spotrebiteľa v jeho neprospech (úrok úveru je časťou nákladov úveru, popri iných poplatkoch). Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch je tak poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov (v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, nie sú uvedené presné termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov).

Súd takisto poukazuje aj na to, že nie je možné považovať za riadne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú uvedené v inej listine ako je samotná úverová zmluva. Tak je tomu v prejednávanej veci (v časti). Uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené v listine vyhotovenej navrhovateľom a označenej ako oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Takýmto konaním by mohlo dôjsť k zmene pôvodného návrhu na uzavretie úverovej zmluvy, a teda k ďalšiemu novému návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy. Čo nie je možné považovať za riadne

zvršenie procesu uzatvárania zmluvy (návrh a prijatie návrhu). V danom prípade je výška poskytnutého revolvingu v zmluve a v oznámení o schválení úveru dlžníkovi rôzna.

Vzhľadom k samotnému tvrdeniu navrhovateľa, že odporca navrhovateľovi zaplatil celkovo sumu 1.710,13 eur, k tomu, že na základe predložených dôkazov je možné uvažovať iba o tom, že odporcovi bola poskytnutá (maximálne) suma 1.500 eur a k tomu, že navrhovateľ nepreukázal svoje platné právo na zaplatenie akéhokoľvek úroku alebo poplatku za poskytnutie tejto sumy peňazí od odporcu, súd návrh navrhovateľa na žalovanú sumu zamietol.

Súd považuje za potrebné uviesť okrem vyššie uvedených dôvodov smerujúcich k zamietnutiu návrhu navrhovateľa aj to, že súčasťou uzatvorenej úverovej zmluvy majú byť aj tzv. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.. Ide o zmluvné podmienky, ktoré sú vo všeobecnosti známe ako všeobecné zmluvné podmienky. Po ich preštudovaní súd konštatuje, že tieto sú napísané fakticky nečitateľným písmom (veľkosť písma je minimalizovaná tak, že je nečitateľné bez použitia optických pomôcok, napr. lupy). K obdobným skutočnostiam sa vyjadril aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku 6Co/655/2013 zo dňa 17.12.2013, s ktorého odôvodnením sa súd stotožňuje aj v tomto konaní. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že vychádzajúc z komunitárneho práva - smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je potrebné starostlivo posudzovať spotrebiteľskú zmluvu a poskytnúť spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane ochranu. Na zákonom predpísaných náležitostiach spotrebiteľského úveru je potrebné bezvýhradne trvať, keďže ich účelom je predovšetkým jasná a zrozumiteľná úprava práv a povinností zmluvných strán a tým aj ochrana spotrebiteľa. Úverové podmienky, uvedené na rube úverovej zmluvy, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, sú rozsiahle, písané takmer nečitateľným drobným písmom, že spotrebiteľ ani nemal reálnu možnosť pri podpisovaní úverovej zmluvy sa s nim oboznámiť, i keď obsahujú aj sankcie, poistenie a podobne. Už len túto okolnosť možno považovať za rozpornú s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), keďže takýto spôsob úpravy zmluvných povinností možno považovať za nekalý. Zmluva o (revolvingovom) úvere v prejednávacom prípade tak nielenže nespĺňa nevyhnutné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, ale ako taká bola uzatvorená v rozpore so zákonom, nakoľko bola uzatvorená za použitia nekalej obchodnej praxe. Odporca nemala primeranú, reálnu možnosť na oboznámenie sa so zmluvnými podmienkami, tieto jej neboli jasným, čitateľným a zrozumiteľným spôsobom poskytnuté. Už len z tohto dôvodu sú uplatnené práva navrhovateľa, vrátane práva na zaplatenie zmluvnej pokuty nedôvodné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a dôvody, pre ktoré súd návrh v celom rozsahu zamietol je argumentácia vedľajšieho účastníka, ktorá sa týka premičania pohľadávky navrhovateľa pre rozhodnutie vo veci samej irelevantná. Preto sa námietkou premičania súd ani nezaoberal. Vznik a existencia pohľadávky navrhovateľa nebola preukázaná.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Vzhľadom k tomu, že odporca si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupoval aj vedľajší účastník na strane odporcu a vzhľadom na celkovú úspešnosť odporcu v konaní, bolo potrebné rozhodnúť aj o práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa súd riadil nasledujúcou právnou úvahou:

Právne postavenie vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, teda procesné práva a povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach § 93, § 153d, § 201. Z týchto ustanovení je zjavné, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pre jeho právne postavenie je však najpodstatnejšie, že ustanovenie § 93 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku mu priznáva rovnaké práva a povinnosti aké má účastník. V konaní však koná iba sám za seba, pričom ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom nie je zástupcom tohto účastníka, pretože koná iba za seba. Jeho procesné úkony sú tak iba jeho úkonmi, avšak tieto úkony majú v konaní rovnaké právne následky, ako keby ich uskutočnil účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Zhrnúc vyššie uvedené platí, že ak má účastník právo na náhradu trov konania, také isté práva má aj vedľajší účastník. V danej veci, ak má odporca právo na náhradu trov konania, má toto právo aj vedľajší účastník na jeho strane.

Ďalšou právnou otázkou, ktorou sa súd zaoberal v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je otázka, či právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa, je účelné. Túto skutočnosť musí pri rozhodovaní o trovách konania súd vždy posúdiť. Podstatou existencie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník bol založený za týmto účelom a za týmto účelom aj existuje. Vedľajší účastník je zo svojej podstaty odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné chápať ako účelné. Je samozrejmé, že relevantnú, skutočnú ochranu práv spotrebiteľov môže poskytovať len odborne vzdelaný personál, znalý všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. Suplovať plnenie tejto úlohy udelením plnomocenstva advokátom v občianskom súdnom konaní sa preto súdu javí ako účelové. Podľa názoru súdu tak právne zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v tomto konaní nebolo účelné, a to aj vzhľadom k písomnému vyjadreniu, ktoré vedľajší účastník urobil v konaní.

Uvedený názor súdu je v súlade aj s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čo vyplýva napr. z jeho uznesenia sp.zn. 6 MCdo 9/2013 z 20.06.2014. V ňom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k obdobnému záveru, ktorý je aplikovateľný aj na toto konanie. Najvyšší súd v ňom okrem iného uviedol, že Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 142 až 150 ustanovuje pravidlá pre rozhodovanie súdu o náhrade trov konania. Pre všetky prípady rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (teda nie všetky náklady majúce povahu trov konania). V prípade rozhodovania o náhrade trov konania pri plnom úspechu vo veci je táto zásada výslovne uvedená v § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Pojem „účelnosť“ použitý v tomto ustanovení treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými. Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napr. zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejme snaha zvýšiť náklady konania protistrane (v tejto súvislosti najvyšší súd poukázal aj na nález Ústavného súdu Českej republiky z 25. 3. 2014 sp. zn. I. ÚS 3819/13). Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 19. marca 2014 sp. zn. 6 MCdo 5/2013 vyslovil záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Vedľajší účastník zastúpený advokátom hromadne vstúpil do skutkovo a vecne porovnateľných vecí, pričom v konaní urobil písomné vyjadrenie k žalobe (prakticky formulárové). Za tejto situácie, ako aj s prihliadnutím na

skutočnosť, že v tomto písomnom podaní zároveň uviedol, že súhlasí s rozhodnutím bez pojednávania, a že prípadného pojednávania sa on ani jeho zástupca nezúčastní a žiada konať a rozhodnúť v ich neprítomnosti, sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napĺňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. To má za následok povinnosť súdov konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo. Vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach.

V danom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka urobil v konaní iba dva úkony právnych služieb, za ktoré si uplatnil právo na náhradu trov konania. Išlo o prevzatie zastúpenia a o písomné vyjadrenie k návrhu. Po posúdení obsahu tohto vyjadrenia súd konštatuje, že ide o posúdenie právne a skutkovo nenáročné, a čo je najpodstatnejšie, ide o vyjadrenie, ktoré právny zástupca vedľajšieho účastníka zasiela v desiatkach prípadov, ktoré prejednáva konajúci súd. Tieto vyjadrenia sa vo svojej podstate takmer nelíšia. Teda toto vyjadrenie mohol urobiť vedľajší účastník aj bez svojho právneho zástupcu.

Ako je uvedené vyššie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania musí súd vždy posúdiť aj účelnosť vzniknutých trov, pričom na tejto skutočnosti nič nemení právo účastníka, resp. vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť advokátom. V opačnom prípade vzniká legitímna pochybnosť o tom, či právo dať sa zastúpiť nie je iba zneužitím tohto práva, ktorého cieľom je získanie peňažného plnenia, v podobe priznaných trov právneho zastúpenia, a to aj s ohľadom na okolnosti, ktoré sú uvedené vyššie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.